

GŁOS KUTNOWSKI

ORGAN WK i ŁK POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ROK III (VI)

CZWARTEK, 9 LISTOPADA 1950 ROKU

309

Pod znakiem radości — ufności w przyszłość i poczucia siły obozu pokoju naród radziecki obchodził XXXIII rocznicę Wielkiej Rewolucji Październikowej

MOSKWA (PAP) — Naród radziecki obchodził 33 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej w atmosferze wielkiego entuzjazmu i zasłużonej dumy z ogromnych zwycięstw, odniesionych na froncie budownictwa komunizmu. Centralne uroczystości odbyły się w stolicy ZSRR — Moskwie. W przeddzień święta Październikowego odbyła się uroczysta akademii w Teatrze Wielkim, a w dniu 7 listopada na Placu Czerwonym w Moskwie odbyła się defilada wojsk garnizonu moskiewskiego i wielka manifestacja ludności stolicy.

DEFILADA WOJSK GARNIZONU MOSKIEWSKIEGO

O godz. 10-tej, dnia 7 listopada rozpoczęła się na Placu Czerwonym w stolicy ZSRR defilada wojsk garnizonu moskiewskiego. Na Placu Czerwonym ustawili się oddziały oficerów — słuchaczy akademii wojskowych, zajmując znaczną część placu przed gmachem Rady Ministrów ZSRR. Na gmachu w obramowaniu czerwonych sztandarów widnieją wielkie portrety genialnych wodzów mas pracujących całego świata, założycieli Partii Bolszewickiej i Państwa Radzieckiego — Lenina i Stalina, transparenty z hasłami państwowymi KC WKP(b).

Na trybunach po obu stronach Mauzoleum Lenina zajęli miejsca deputowani Rady Najwyższej ZSRR i RFSRR, członkowie Rządu, delegacje przybyłe z wszystkich republik Związku Radzieckiego, generałowie i oficerowie, stachanowcy i przedstawiciele młodzieży, działacze kultury, nauki i sztuki.

Na trybunach dla gości zagranicznych znajdują się delegacja polskich mas pracujących z sekretarzem KC PZPR — tow. Edwardem Ochabem na czele, delegacja Chińskiej Republiki Ludowej, Koreańskiej Republiki Ludowej — Demokratycznej, delegacje z Rumunii, Czechosłowacji, Bułgarii, Węgier i Albanii, delegacja Niemieckiej Republiki Demokratycznej, delegacje z Francji, Szwecji, Finlandii, Belgii, Włoch itd.

Wśród członków korpusu dyplomatycznego znajdują się ambasador RP w Moskwie — Kazimierz Jasiński.

O godz. 10-tej wg. czasu moskiewskiego na trybunę Mauzoleum Lenina wstępują kierownicy Partii i Rządu, wicepremierzy — Molotow, Woroszyłow, Mikołaj, Bułganin, Kaganowicz, Andrejew, sekretarz KC WKP(b) Chruszczew, przewodniczący Rady Najwyższej ZSRR — Szewnik, członek Biura Politycznego KC

WKP(b) — Kosygin oraz sekretarze KC WKP(b) — Susłow i Ponomarenko.

Defiladę dowodzi generał — roni Artemiew, który składa raport odbierającemu defiladę Marszałkowi Związku Radzieckiego — Budiennemu. Marszałek Budienny objeżdża kolumny wojsk, składając im życzenia z okazji 33 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej. Odpowiada mu potężne „hurra” z tysięcy pierś żołnierskich. Marszałek Budienny wygłasza następnie z trybuny Mauzoleum przemówienie.

Gdy Marszałek Budienny kończy przemówienie z murów Kremla rozlegają się artyleryjskie salwy honorowe. Rozbrzmiewają dźwięki hymnu państwowego ZSRR. Na komendę generała broni Artemiewa rozpoczyna się defilada.

Przez Plac Czerwony karnym i zwartym szykiem, maszerują oddziały słuchaczy akademii wojskowych im. Frunze, Stalina, Dzierżyńskiego i Żukowskiego. W szeregu tych kroczy wielu doświadczonych oficerów, bohaterów Związku Radzieckiego, przyszłych dowódców wychowanych w szkole strategii stalinowskiej.

Z kolei przeciągają oddziały Tanańskiej Dywizji Gwardyjskiej im. Kallina, odznaczonej Czerwonym Sztandarem i Orderem Suworowa. Dywizja ta stoczyła szereg zwycięskich walk w latach wielkiej wojny narodowej, wyzwoliła miasta Oriol i Połtawę, brała udział w wyzwoleniu Polski, forsując m. in. Wisłę i Odrę. Defiladą tej dywizji piechoty, całkowicie zmotoryzowanej, wyposażonej znakomicie w artylerię wszystkich kalibrów, w miotacze min wszelkich typów, w tej liczbie słynne gwardyjskie miotacze min — „Katusze”, formacje czołgów — stanowi wymowny przykład tego, że piechota radziecka posiada nie tylko najpotężniejszą siłę ognia, lecz że jest również najszybszą piechotą świata.

W szyku bojowym przejeżdża następnie przez Plac Czerwony jedna z najstarszych formacji pancernych Armii Radzieckiej — Kantemirowska Dywizja Pancerna, odznaczona Orderem Czerwonego Sztandaru i Orderem Lenina.

Przemarsz wojsk garnizonu moskiewskiego przez Plac Czerwony pozostawił niezatarte wrażenie, demonstrując ogromną potęgę radzieckiej techniki wojskowej, sprawność i entuzjazm żołnierzy wielkiego mocarstwa socjalistycznego, świętą organizację, zademonstrowała raz jeszcze, iż potężna Armia Radziecka — obrończyni pokoju i wolności ludów, nie ma sobie równej na całym świecie.

cie i potrafi udaremnić wszelkie zakusy naśladowców Hitlera, usiłujących rozpętać nową rzeź światową.

MANIFESTACJA LUDNOŚCI MOSKWI

Po defiladzie wojskowej rozpoczęła się manifestacja ludności Moskwy. Na czele pochodu maszeruje grupa wybitnych nowatorów produkcji — stachanowców, stolicy radzieckiej, a za nią, poczty sztandarowe.

Przez Plac Czerwony przechodzą członkowie zrzeszeń sportowych, wesoła, radosna młodzież radziecka. Przechodzą obok Mauzoleum szeregi dziewcząt wnoszą wysoko nad głowami bukiety kwiatów.

Zwarcie przechodzą robotnicy moskiewskich zakładów przemysłowych. Obok portretów Marksa, Engelsa Lenina i Stalina oraz członków Biura Politycznego KC WKP(b) kolumny

manifestujących niosą portrety Mao Tse-tunga, Bolesława Bieruta, Matyasa Rakosiego, Klementa Gottwalda, Wilhelma Piecka, Wytko Czerwenkwa, Gheorghiu-Deja, Kim Ir Sena, Palmiro Togliattiego, Thoreza, Dolores Ibarurri, Pollitta, Ewera Hodży.

Do późnych godzin popołudniowych przeciągały przez Plac Czerwony kolumny manifestujących.

Manifestacja ludności Moskwy, przeniknięta duchem radzieckiego patriotyzmu i proletariackiego internacjonalizmu zademonstrowała raz jeszcze wspaniały optymizm narodu radzieckiego, budującego gmach komunizmu, zademonstrowała raz jeszcze całemu światu, iż potężny Związek Radziecki i jego bohaterska Armia czujnie i niezłomnie stoją na straży pokoju.

Uczestnicy uroczystej akademii w Teatrze Wielkim w Moskwie ślą płomienne pozdrowienia Wodzowi postępowej ludzkości Towarzyszowi Stalinowi

MOSKWA (PAP). — W przeddzień 33 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej od było się uroczyste posiedzenie Rady Moskiewskiej wspólnie z przedstawicielami organizacji partyjnych i społecznych oraz Armii Radzieckiej. Na posiedzenie przybyli najwybitniejsi stachanowcy, uczeni, działacze sztuki, weterani bojów rewolucyjnych i ostatniej wojny oraz tow. Molotow, Woroszyłow, Mikołaj, Bułganin, Kaganowicz, Andrejew, Chruszczew, Szewnik, Kosygin, Susłow, Ponomarenko, Szkiriatow, członkowie Rządu, delegaci do Rady Moskiewskiej.

DO TOWARZYSZA JÓZEFA WISSARIONOWICZA STALINA.

DROGI JÓZEFIE WISSARIONOWICZU!

Uczestnicy uroczystego posiedzenia Rady Moskiewskiej delegatów ludu pracującego, zgromadzeni wspólnie z przedstawicielami organizacji partyjnych i społecznych oraz Armii Radzieckiej dla uczczenia 33 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, przesyłają Wam, genialnemu Wodzowi i Nauczycielowi narodu radzieckiego, płomienne, serdeczne pozdrowienia.

Wielomilionowy naród radziecki, pod przewodnictwem Partii Lenina — Stalina, pracuje z entuzjazmem, by doprowadzić do końca powołany Plan Pięcioletni odbudowy i rozwoju gospodarki narodowej Związku Radzieckiego.

Przekroczony już został znacznie przedwojenny poziom rozwoju przemysłu. Pracownicy socjalistycznej gospodarki rolnej osiągnęli poważne sukcesy. Realizowany jest z powodzeniem wspaniały program stalinowski przeobrażenia przyrody.

Z uczuciem gorącej wdzięczności dla swego Rządu Radzieckiego i dla Was, Drogi Towarzyszu Stalinie, lud pracujący naszego kraju powitał historyczne decyzje Rady Ministrów ZSRR w sprawie budowy największych na świecie elektrowni wodnych i urządzeń nawadniających na Wodzie, w Azji Środkowej, na Ukrainie i na Krymie. Wielkie te budowie komunizmu są nowym przejawem Waszej nieustannej troski o dalsze spotęgowanie sił wytwórczych kraju, o stworzenie materialno - technicznej bazy komunizmu, o dobro narodu radzieckiego.

Osiągnięto też wielkie sukcesy na polu rozwoju radzieckiej nauki i kultury. Nasi uczeni poświęcają wszystkie swe siły i całą swoją wiedzę sprawie budownictwa komunistycznego.

Wy, Drogi Józefie Wissarionowiczu, jako wielki Koryfeusz Nauki, doskonale nieustannie i wzbogacacie potężny odrz ideały Partii Bolszewickiej i narodu radzieckiego — teorię marksistowsko-leninowską. Wasze genialne prace poświęcone zagadnieniom językoznawstwa stały się nowym wielkim wkładem w skarbnicę marksizmu-leninizmu, otworzyły szerokie perspektywy dalszego rozwoju wszystkich gałęzi nauki radzieckiej.

Historyczne na miarę światową zwycięstwa narodu radzieckiego są natchnieniem dla mas pracujących krajów demokracji ludowej, które osiągnęły wielkie sukcesy na drodze budownictwa socjalizmu. Wielomilionowy naród chiński, po zrzuconiu jarzma obcego imperializmu i klki komin tangowskiej, buduje z powodzeniem nowe życie na podstawach demokratycznych. Miniony rok był rokiem dalszego wzmocnienia Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

Setki milionów ludzi pracy na Zachodzie i na Wschodzie z uczuciem bezgranicznej miłości kierują się wasz spojrzenia ku Tobie, genialny Wodzu i Nauczycielu całej postępowej ludzkości. Wraz z narodem radzieckim obchodzą chlubną 33 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

Niebywałym entuzjazmem reaguje sala, gdy sekretarz KE mówi o olbrzymich sukcesach robotników Czerwonej Łodzi, którzy Czynnem Październikowym przysporzą państwu dodatków około 69 milionów zł. Z dumą i radością spoglądają zebrani na te sukcesy. Sukcesy, które są wyrazem uczuć i myśli klasy robotniczej i mas pracujących. Sukcesy, które przemawiają o wielo-goręci, o wiele żywej i głębiej niż słowa, zapewnienia i przyrzeczenia.

Tow. Wojaś mówi o wzrastającej wciąż potędze Związku Radzieckiego, o realizacji gigantycznego planu przeobrażenia przyrody, o zdecydowanej walce o pokój, jaka Związek Radziecki toczy ze wścymymi i ciemnymi siłami imperializmu. Mówi o układzie sił na arenie międzynarodowej, o stale rosnącej potędze obozu postępu i pokoju, który nie dopuści do nowej wojny. Mówi o naszej ojczyźnie, która w oparciu o Związek Radziecki śmiało kroczy w przyszłość, budując zręby socjalizmu.

A w przemówieniu jego jak nie czerwona przewijają się słowa: Rewolucja i Stalin. I za każdym razem, gdy rozlegnie się imię umiłowanego przez wszystkich Wodza, jakby jedną myślą tknięci, zrywają się wszyscy z miejsc, wywołują to imię wśród radosnych okrzyków i długo nie milkną gorące oklaski.

Niech żyje Wielka Socjalistyczna Rewolucja Październikowa!

Niech żyje potężny Związek Radziecki, ostoja pokoju i nadzieja ludzkości! Niech żyje Wódz postępowej ludzkości Wielki Stalin! Niech żyje Polska Zjednoczona Partia Robotnicza i jej przewodniczący tow. Bierut!

Donośnym echem brzmią okrzyki. Bojowo dźwięczy hymn międzynarodowego proletariatu.

A potem na scenie, na którą spływały potoki czerwonego światła przewija się w filmie, recytacji, pieśni i tańcu historia Wielkiej Rewolucji i lat następnych aż do chwili obecnej.

Ciężka walka, ciężkie zmagania i dni zwycięstwa i dni radosne, pełne chwały; salwy karabinów i wesoła pieśń budowniczych socjalizmu.

Zasłuchani, zapatrzeni przebiegają myślą minione lata i dzisiejszą rzeczywistość, zasłuchani spoglądają w przyszłość, zebrani na pamięć Akademii w 33 rocznicę Październikowej Rewolucji, przedstawiciele robotniczej łodzi.

Na północ od Anezu jednostki Armii Ludowej dotarły do rzeki Czongczon i prowadzą walki w celu znieszczenia oddziałów nieprzyjacielskich okrążonych w rejonie położonym na północny-zachód od tej rzeki.

Amerykanie zamknięci w kotle nad rzeką Czongczon

MOSKWA (PAP) — Agencja TASS donosi, że dowództwo naczelne koreańskiej Armii Ludowej ogłosiło w dniu 7 listopada następujący komunikat:

Na wszystkich odcinkach frontu wojska ludowe prowadziły w dalszym ciągu aktywne działania bojowe przeciwko wojskom amerykańskim i południowo - koreańskim.

Z Rewolucji Październikowej zrodziła się po dwakroć nasza niepodległość Uroczysta Akademia w Łodzi ku czci 33 rocznicy Wielkiego Października

Fala spytująca aż gdzieś, spod sufitu czerwone draperie. Ściela się wstęgi czerwieni do stóp postumentów Lenina i Stalina.

Przedstawiciele społeczeństwa łódzkiego, działacze partyjni i związkowi, naukowcy, młodzież, robotnicy, zapatrzeni w te dwie najdroższe postacie uczestniczą w podniosłej i uroczystej Akademii.

Akademie zagaja przewodniczący Prezydium Rady Narodowej m. Łodzi tow. Marian Minor. Sie w imieniu mas pracujących naszego miasta gorące, braterskie pozdrowienia dla bohaterów narodów Związku Radzieckiego. Wtórnie mu burza żywiołowych oklasków.

Zabiera głos sekretarz KE PZPR tow. Paweł Wojaś. Mówi o wielkopomnym znaczeniu Rewolucji Październikowej.

„Zwycięstwo proletariatu rosyjskiego wybiegło swoim znaczeniem daleko poza granice dawnej Rosji, wywierając wielki

wpływ na rozwój międzynarodowego ruchu robotniczego. Przykładem swoim klasa robotnicza Rosji zagrzała i poderwała do walki o władzę robotników wszystkich krajów, zapoczątkując tym samym nową epokę, epokę rewolucji proletariackiej w krajach imperialistycznych.

Nowa, szczęśliwa era zapoczątkowana przez wielką Rewolucję Październikową rozpoczęła się w życiu narodów krajów demokracji ludowej pomyślnie budujących socjalizm. Szczególnie bliska i droga jest rewolucji Październikowej ludowi polskiemu. Nie tylko wskazała ona polskiej klasie robotniczej drogę prowadzącą do zrzuconia jarzma wyzysku obszarnczo - kapitalistycznego, ale dwukrotnie w przeciągu 25 lat wyzwoliła naród polski z niewoli.

Masy pracujące Polski osiągnęły jeden sukces po drugim, uma

niają swoją ludową ojczyznę, pomażają jej bogactwa, wzmacniają oboz pokoju, któremu przewodzi Wielki Wódz mas pracujących całego świata. JÓZEF STALIN.

Na apel huty „Pokoju” klasa robotnicza Polski przystąpiła do socjalistycznego współzawodnictwa na cześć 33 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej.

Niebywałym entuzjazmem reaguje sala, gdy sekretarz KE mówi o olbrzymich sukcesach robotników Czerwonej Łodzi, którzy Czynnem Październikowym przysporzą państwu dodatków około 69 milionów zł. Z dumą i radością spoglądają zebrani na te sukcesy. Sukcesy, które są wyrazem uczuć i myśli klasy robotniczej i mas pracujących. Sukcesy, które przemawiają o wielo-goręci, o wiele żywej i głębiej niż słowa, zapewnienia i przyrzeczenia.

Tow. Wojaś mówi o wzrastającej wciąż potędze Związku Radzieckiego, o realizacji gigantycznego planu przeobrażenia przyrody, o zdecydowanej walce o pokój, jaka Związek Radziecki toczy ze wścymymi i ciemnymi siłami imperializmu. Mówi o układzie sił na arenie międzynarodowej, o stale rosnącej potędze obozu postępu i pokoju, który nie dopuści do nowej wojny. Mówi o naszej ojczyźnie, która w oparciu o Związek Radziecki śmiało kroczy w przyszłość, budując zręby socjalizmu.

Polsko-radzieckie braterstwo broni

Dnia 6 bm. z okazji 33 rocznicy Wielkiej Rewolucji, w Muzeum Wojska Polskiego w Warszawie nastąpiło otwarcie wystawy pn. „Polsko - radzieckie braterstwo broni”. Na zdjęciu: Fragment wystawy. (Foto-A.R. St. Wdowiński).

Przed II Światowym Kongresem Obrońców Pokoju Polska przygotowuje się do Kongresu Pokoju

„Więcej węgla i stali! Więcej maszyn i tkanin! Każde nowe osiągnięcie produkcyjne — to umocnienie światowego frontu pokoju, to gwarancja szczęśliwej przyszłości mas pracujących!” — pod tym hasłem załogi hut, kopalni i fabryk prowadzą wielką akcję przygotowawczą do II Światowego Kongresu Obrońców Pokoju.

Niepowstrzymaną, przeogromną falą płyną zobowiązania robotników, chłopów i inteligencji pracujących. Załogi wielkich pieców hutniczych dostarczają gospodarce narodowej setki ton surowców ponad plan. Górnicy wszystkich niemal kopalni węgla wysoko przekraczają nowe normy. Metalowcy zwiększają szybkość skrawania i precyzyjność obróbki. Włókniarze podnoszą jakość produkowanych tkanin. Pracujący chłopci kończą przedterminowo siewy, zwiększają dostawy zboża, żywyca i mleka. Ucząca się młodzież włącza się w ogólny rytm pracy wzmocnionym tempem nauki. Na zebraniach partyjnych i związkowych, na naradach wytwórczych ludzie pracy mówią o nowych sukcesach produkcyjnych, mówią o pokoju.

„Pracujemy w imię pokoju” — hasło to stało się zrozumiałe i bliskie każdemu człowiekowi pracy. Śledzą nasze osiągnięcia masy pracujące całego świata, śledzi je braterski naród radziecki.

„Realizując nasze zobowiązania — piszą do swych towarzyszy z Orszy kolejarze stacji Stargard Szczeciński — kroczyliśmy śladami kolejarzy radzieckich, którzy codziennie, wytrwale pracując zbudowali potężne Państwo Socjalistyczne...”

„Korzystając z waszych doświadczeń — piszą do radzieckich towarzyszy członkowie ZMP-owskich brygad produkcyjnych — niektórzy z nas wyrabiają 420—600 proc. norm indywidualnych, a 130—140 proc. norm zespołowych, budując wielką, socjalistyczną Nową Hutę...”

Na wszystkich odcinkach naszej pracy, na wszystkich frontach naszej walki o pokój, o zbudowanie podstaw socjalizmu, korzystamy z pomocy i przykładu wielkiego Związku Radzieckiego, z doświadczeń jego bohaterskiego narodu.

Naród polski przygotowuje się do II Światowego Kongresu Obrońców Pokoju wzmocnioną wydatnością pracy. Nasze siły, siły pokoju rosną i krzepną z każdym dniem. Umocnienie pracy przynajmniej i braterstwa z Krajem Rad — najpotężniejszym bojownikiem o pokój i socjalizm — to nasz wkład w wielkie dzieło pokoju. To nasz udział w walce o szczęśliwe jutro dla każdego człowieka pracy na świecie.

33 rocznica Wielkiego Października

dniem dalszego zespolenia rewolucyjnej klasy robotniczej i mas pracujących ZSRR i Polski

Przemówienie ambasadora Związku Radzieckiego W. Z. Lebediewa na uroczystej akademii w Warszawie

Drodzy Przyjaciele i Towarzysze! Pozwólcie, że z okazji 33 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej powitam i pozdrowię Was i w Waszych osobach cały naród polski.

33 lata temu, w październiku 1917 roku robotnicy i chłopcy Rosji obalili władzę kapitalistów i obszarników w swoim kraju i ustanowili własną nową władzę, władzę rad, dyktaturę klasy robotniczej.

Wydarzenie to posiadało ogólnoswiatowe, historyczne znaczenie. Wielka Socjalistyczna Rewolucja Październikowa w Rosji otworzyła nową epokę w historii ludzkości, epokę rewolucji proletariackiej, epokę socjalizmu.

Wielka Październikowa Rewolucja Socjalistyczna przyniosła przede wszystkim wyzwolenie narodom byłego imperium rosyjskiego. Rosyjska klasa robotnicza zerwała łańcuchy niewoli narodowej i wyzwoliła wszystkie narody uciskane przez carat. Przynała ona wszystkim narodom prawo do samostanowienia i stworzenia swoich własnych państw narodowych.

Tym samym rosyjska klasa robotnicza swoim zwycięstwem w październiku 1917 roku zapewniła wyzwolenie narodom polskiego narodu i przynała mu prawo do samodzielnego rozwoju państwowego.

W latach tych proletariatus polski, rozdrobniony i osłabiony w warunkach pierwszej wojny światowej, nie mógł zabrać decydującego głosu podczas tworzenia samodzielnego państwa polskiego. Władze w Polsce zagarnęła burżuazja i obszarnicy polscy, którzy ustanowili swoją dyktaturę, skierowaną przeciwko interesom robotników i chłopów.

W latach tych rosyjska klasa robotnicza, okazawszy pomoc narodowi polskiemu w jego wyzwoleniu narodowym, nie mogła pomóc polskiemu robotnikowi i chłopu w wyzwoleniu się od wyzyskiwaczy, od władzy obszarników i kapitalistów, których panowanie utrwalilo się w Polsce przy pomocy anglo-francuskich i amerykańskich imperialistów.

W ciągu czterdziestu, które minęło od Rewolucji Październikowej do drugiej wojny światowej, ustrój radziecki w Rosji zmienił całe oblicze kraju. Ustrój radziecki rozbił olbrzymie siły twórcze, drżące w łonie narodu. Robotnicy, chłopcy i inteligencja Rosji, Ukrainy, Białorusi, Gruzji, Tadżykistanu i pozostałych republik radzieckich stworzyli potężny przemysł. Kraj zaczął pod względem przemysłowym, przekształcać się w czołowe mocarstwo przemysłowe.

Przebudowano gospodarke rolną. Chłostwo, zrzucające się w kolchozy, otrzymało wspaniałe i potężne wyposażenie techniczne rolnictwa, na którego podstawie dokonano radykalnego przełomu w pracy chłopca, w jej wydajności, w życiu kulturalnym wsi.

Miliony robotników i chłopów nie tylko zlikwidowały analfabetyzm, lecz otrzymały również średnie i wyższe wykształcenie.

Kraj radziecki w okresie do dru-

giej wojny światowej, stał się potężnym mocarstwem przemysłowym, opierającym się o wielką socjalistyczną gospodarke rolną i niespotykaną zwartość wszystkich członków społeczeństwa radzieckiego wokół Partii Komunistycznej i naszego Wielkiego Wodza Towarzysza Stalina.

Przeciwko Związkowi Radzieckiemu skierowała swe główne uderzenie hitlerowska machina wojenna. Wyczerpawszy armie hitlerowskie w walkach obronnych, Związek Radziecki rozgromił ją i zwycięsko zakończył wojnę.

Zwycięstwo to wyzwoliło spod jarzma niemiecko-faszystowskiego kraje Europy Wschodniej, w tej liczbie i Polskę, poderwało w tych krajach podstawy dawnych reżimów autorytaryjnych i otworzyło przed masami pracującymi drogę do demokratycznego rozwoju. Państwo demokratyczne ludowe mogło powstać w tych krajach w wyniku historycznego zwycięstwa Związku Radzieckiego nad imperializmem niemieckim, kiedy najlepsi przedstawiciele klasy robotniczej, pracującego chłopstwa i inteligencji, wypełniając wolę narodu, ujęli władzę w swe ręce i przez to samo zapoczątkowali nową erę w historii swych narodów.

W ten sposób Wielka Socjalistyczna Rewolucja Październikowa, która stworzyła potężne socjalistyczne państwo radzieckie i jego Armie Radziecką, w warunkach drugiej wojny światowej uratowała narody Europy przed niewolą hitlerowską i po raz wtóry przyniosła narodowi polskiemu niezależność narodową. Lecz tym razem dała ona narodowi polskiemu nie tylko niezależność narodową, lecz również wszystkie warunki dla wyzwolenia społecznego, dla wyzwolenia od swoich własnych wyzyskiwaczy, wszystkie warunki dla zwycięstwa socjalizmu w Polsce.

Podczas drugiej wojny światowej i okrutnej okupacji niemiecko-faszystowskiej, robotnicy i chłopcy polscy, zorganizowani przez Polską Partię Robotniczą w Gwardii Ludowej i Armii Ludowej, toczyli bohaterską walkę przeciwko okupantom faszystowskim o narodowe i społeczne wyzwolenie swej ojczyzny. Polskie masy pracujące z Polską Partią Robotniczą na czele, powitały wyzwolenie swojej ziemi ojczystej z rozwiniętymi sztafardami wyzwolenia narodowego i społecznego, ze sztafardem Polskiej Partii Robotniczej, na którym wypisany był program przewrotu socjalistycznego, program, rozdany w mękach polskiej klasy robotniczej i pracującego chłopstwa, trwających dwa dziesięciolecia burżuazyjno-obszarniczej dyktatury w Polsce, program, który oplacił krwią w okresie wojny i ciężkiej okupacji niemiecko-faszystowskiej.

Powstałe 22 lipca 1944 roku państwo demokracji ludowej w Polsce ukształtowało się, jako władza robotników i chłopów z marksistowską partią robotniczą na czele. Władza ta odebrała ziemię obszarnikom i oddała ją chłopom. Władza ta odebrała zakłady przemysłowe i banki kapitalistom i oddała je państwu ludowemu. Władza ta, kierując demokratycznym Wojskiem Polskim, które walczyło w składzie radzieckich sił

zbrojnych, zagwarantowała przyłączenie do Polski bardzo bogatych Ziemi Zachodnich. Władza ta potrafiła bronić skutecznie swych praw do Ziemi Zachodnich na konferencji poczdamskiej.

Towarzysz Stalin, odpowiadając na znany prowokacyjny wypadek podlegacza wojennego Churchilla w marcu 1946 roku powiedział:

„Współczesną demokracją Polską kierują ludzie wybitni. Dowiedli oni czynami, że umieją bronić interesów i godności swojej ojczyzny tak, jak nie umieli robić tego ich poprzednicy.”

Kogo tu miał na myśli Towarzysz Stalin? Towarzysz Stalin miał tu na myśli przewodniczącego delegacji polskiej na konferencji poczdamskiej, który z wyjątkową stanowczością bronił interesów i honoru swojego narodu — wodza polskich mas pracujących — Prezydenta Bieruta.

Nowa Polska Demokracja, w wyjątkowo krótkim czasie odbudowała swoją gospodarke i przekroczyła przedwojenny poziom rozwoju. Odbudowała ona i przekroczyła poziom przedwojenny swojego rozwoju gospodarczego, jako kraj, prowadzący swą gospodarke na zasadzie planowości, jako kraj, w którym gospodarzem jest klasa robotnicza. Odbudowała ona swoją gospodarke jako mocarstwo, które zdecydowanie wstąpiło na drogę socjalizmu.

Przyjęty obecnie i pomyślnie wykonywany 6-letni Plan rozwoju gospodarki narodowej Polski, jest planem zbudowania fundamentów socjalizmu w Waszym kraju.

Oznacza to, że masy pracujące Polscy, opierając się na doświadczeniu, poparci i bezpośredniej pomocy Związku Radzieckiego, będą mogli w najkrótszym okresie historycznym zbudować socjalizm w swoim kraju, tj. stworzyć społeczeństwo mas pracujących, wolnych od wyzysku i mających zagwarantowany wysoki poziom bytu materialnego i kulturalnego.

Oznacza to, że Wielka Socjalistyczna Rewolucja Październikowa, która odbyła się 33 lata temu, złożyła fundament dla politycznego, narodowego i społecznego wyzwolenia robotników, pracujących chłopów i inteligencji nie tylko Rosji, lecz również innych krajów świata.

Oznacza to, że uroczyste święce

33 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej masy pracujące Polski wraz z narodami Związku Radzieckiego obchodzą dzień swojego narodowego i społecznego wyzwolenia.

Oznacza to, że dzień 33 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej jest dniem dalszego zespolenia rewolucyjnej klasy robotniczej i wszystkich mas pracujących Związku Radzieckiego z rewolucyjną klasą robotniczą i masami pracującymi Polski.

Niech żyje 33 rocznica Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej!

Niech żyje bratnarz naród polski i jego bohaterska klasa robotnicza!

Niech żyje przyjaźń narodu polskiego i radzieckiego!

Niech żyje Polska Zjednoczona Partia Robotnicza i jej przywódca Towarzysz Bierut!

Niech żyje nasz Wielki Nauczyciel i Wódz, drogi nasz Towarzysz Stalin!

Historyczne dni Października

Zmagania z kontrrewolucją

27 października (9 listopada) Moskiewski Komitet Wojskowo-Rewolucyjny odrzucił ultimatum dowódcy Moskiewskiego Okręgu Wojskowego i wezwał robotników i żołnierzy do walki. Kontrrewolucyjne partie mieńszewickie i eserowców rozpoczęły wraz z biogwardystami i junkrami walkę zbrojną przeciwko robotnikom i żołnierzom w Moskwie. Pierwsze zbrojne starcie wojsk rewolucyjnych z junkrami nastąpiło na Placu Czerwonym. Dopiero po kilku dniach buntownicy zostali pobici i w Moskwie władzę ujęły Rady.

Władza radziecka szybko, jak płomień, obejmowała miasta i miasteczka dawnej carskiej Rosji. Dnia 27 października utworzono władzę radziecką w Kazaniu, Rostowie nad Donem, Ufie, Riazaniu, Jakaterynburgu, Kamieńcu Podolskim, Reulu, Wendenie, Samarze, Saratowie, Witebsku, Jarosławiu, Taszkencie oraz w wielu innych miastach.

W Piotrogrodzie wznowiono wydawanie centralnego organu bolszewików — gazety „Pravda”, która w okresie przed wybuchem powstania nosiła nazwę „Rabocij Put”.

Rząd radziecki zwrócił się za pośrednictwem radia do rządów i ludów mocarstw uciążących z propozycją pokoju.

Tymczasem urogowie ludu usiłowali stworzyć front antyradziecki. We wspólnie nienawiści do władzy radzieckiej łączyli się tak zwani „demokraci” i jawni biogwardziści. Eserowcy oraz mieńszewicy utworzyli pierwsze antyradziecką organizację. Rychło dołączyli się do niej przedstawiciele finansjery, carscy generałowie i tajne organizacje monarchistyczne. Kontrrewolucjonisci weszli w porozumienie z ambasadami Wielkiej Brytanii, Stanów Zjednoczonych i Francji. Dyplomaci tych krajów od samego początku udzielali kontrrewolucji swego poparcia i pomocy.

Kontrrewolucja rozprzeczła doskonale uzbrojonymi i wyćwiczonymi pułkami szkół oficerskich i niekiedy oddziałami kozaków. Kiereński, który zbiegł z Piotrogradu w samochodzie amerykańskim, ścigał oddziały z frontu i wysyłał je na „Pier”.

On świącie 27 października kontrrewolucyjne oddziały generała Krasnowa niespodziewanie zajęły miasto Gaczejn. Sytuacja stała się groźna dla rewolucji.

Prof. t. Tarle

Członek Akademii Nauk ZSRR

Wieczysta przyjaźń

Miesiąc Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej, podobnie jak miesiąc zacieśnienia więzów przyjaźni między ZSRR i innymi krajami demokracji ludowej, jest nową, owocną formą rozwoju dobrościsłych stosunków między naszymi krajami. Organizowanie takich miesięcy pomaga masom ludowym bliżej poznać się z osiągnięciami obywateli krajów we wszystkich dziedzinach budownictwa politycznego, gospodarczego i kulturalnego.

Nierozwalne więzy przyjaźni między naszymi narodami — ich klasą robotniczą, chłopstwem, inteligencją — zacieśniają się i krzepną coraz bardziej. Uczucia braterskiej solidarności i wzajemnej pomocy między masami pracującymi wyrażają się w przyjacielskiej wymianie listów, wyieczkach delegacji, które zwiedzają fabryki, spółdzielnie produk-

cyjne, szkoły i instytucje naukowe. Oznacza to, że przyjaźń stosunki między państwami nie ograniczają się jedynie do zawartych przez rządy układów o współpracy i wzajemnej pomocy, lecz znajdują wyraz w uczuciach obu stron, w głębokiej sympatii, jakie powstają w łonie samych narodów. Historia nie znała dotychczas tak ścisłych, a co najważniejsze, tak trwałych stosunków przyjaźni między poszczególnymi państwami. Niewątpliwie rozwój tej przyjaźni stanie się w przyszłości przedmiotem wnikliwych badań historyków naszych narodów.

Jest rzeczą historycznie uzasadnioną, że wyzwolenie spod jarzma faszystowskiego otrzymał naród polski właśnie z rąk narodu radzieckiego, który był jedynym w Europie narodem zdolnym nie tylko do przeciwstawienia się

hitlerowskiemu agresorowi, lecz również do ich zniszczenia. Ten niezmiernie doniosły dla dziejów ludzkości akt był rezultatem tego, że przed 33 laty naród radziecki skruszył okowy caratu, następnie zaś w krótkim czasie zbudował w swym kraju socjalizm.

Między Polską Ludową a Związkiem Radzieckim wytworzyły się stosunki tak ścisłe i tak przyjacielskie, jakie nie byłyby możliwe ani dla dawnej Polski szlacheckiej, ani dla reakcyjnej Polski międzywojennej. I nie na siły, która zdolna byłaby zachwiać to dobrościsłe stosunki między naszymi narodami.

Przyjaźń między Polską i ZSRR, to jedno z dobrodziejstw, które przyniosła Polsce ustroj demokracji ludowej. Tej nowej formie państwowej, formie dyktatury proletariatu, obce są wszelkie plany agresywne; jej pokojowe dążenia pozwalają na nawiązanie owocnych stosunków przyjaźni ze wszystkimi krajami, które szczerze dążą do pokoju.

Ścisły sojusz polityczny między ZSRR i Polską z góry skazuje na fiasko wszelką agresję, skierowaną przeciwko naszym krajom. Nasz układ o przyjaźni i wzajemnej pomocy stanowi jeden z poważnych punktów oparcia w walce przeciwko podżegaczom wojennym. W przyjaźni polsko-radzieckiej ucieleśnia się szlachetne marzenie Mickiewicza, który podzielał on z naszym Puzkiewiczem, marzenie o owym czasie, „gdy narody zapomną waśni i w jedną rodzinę wielką się połączą”.

Porto-Rico — przykład amerykańskiej »demokracji«

Bezprzykładne okrucieństwa amerykańskich bandytów, popełniane na ludności koreańskiej, wstrząsają do głębi opinie światową, ujawniając zbrodniczy system imperializmu. Imperialiści nie przebiegają w środkach w celu ujarznienia podbitych narodów. Ostatnie wypadki na wyspie Porto Rico przyniosły nowy przykład do charakteru styku »demokracji« kapitalistów z Wall Street. Warto zapoznać się bliżej z położeniem ludności na tej wyspie, której rozpoczęło powstanie przeciwko amerykańskim clemiecom stanowi tylko epizod ogólnoswiatowej walki wyzwolenie ludów kolonialnych.

Porto Rico, wyspa archipelagu Wielkich Antyliów, ma 8896 km² i 2.200.000 ludności. Od 1898 roku należy do Stanów Zjednoczonych, które przejęły ją od Hiszpanii w wyniku wojny amerykańsko-hiszpańskiej. Stolicą wyspy jest port San Juan, gdzie ostatnio miały miejsce najzacieplejsze starcia z wojskami amerykańskimi. 63 proc. ludności trudni się rolnictwem i rybołówstwem, 8 proc. zaś pracuje w przemyśle. Głównymi produktami wyspy są: cukier, kawa, tytoń i bawełna. 85 proc. produkcji cukru rafinuje się w USA, co przynosi wyspie stratę ponad 30 milionów dolarów rocznie. Tytoń Porto Rico został przez tytoń amerykański całkowicie wyeliminowany z rynków światowych.

W rezultacie kolonialnej gospodarki USA bezrobocie na Porto Rico sięga 300.000 ludzi. Ponad 40 proc. ludności stanowią analfabeci. Warunki sanitarne ludności są straszne, występuje przytoczyć tu słowa amerykańskiego komisarza dla spraw zdrowia, który oświadczył, że „psy w lecznicach amerykańskich mają lepszą pomoc, niż obywatele Porto Rico w szpitalach”.

Amerykańska służba bezpieczeństwa musiała opublikować o statnio raport, dotyczący panujących na wyspie stosunków. Z raportu wynika, iż 84 tys. rodzin żyje w straszliwej nędzy i w okropnych warunkach mieszkaniowych. Warunki sanitarne są przerażające. Na 25.000 osób przypada jeden lekarz, śmiertelność wśród dzieci wynosi 78 na 1000, ogromny procent kobiet rodzących umiera przy porodzie. Raport stwierdza, iż „położenie dzieci na Porto Rico jest prawie najgorsze na całym świecie”.

Wraz ze stałym obniżeniem i tak nędznych zarobków koszty utrzymania na Porto Rico wzrosły w ubiegłym roku o 300 proc. Toteż niesłychana nędza doprowadziła lud Porto Rico do powstania zbrojnego przeciwko kapitalistycznym wyzyskiwaczom. Rozuchy wybuchy 30 października i objęły szybko całą wyspę.

Szczególnie ciężkie walki miały miejsce w stolicy San Juan oraz w innych miastach, gdzie czołgi i samoloty amerykańskie zmasakrowały powstańców. Za pomocą barbarzyńskich metod udało się Amerykanom stłumić powstanie, ale stan obłędzenia trwa nadal. Kolonizatorzy amerykańscy wysyłają na wyspę nowe oddziały wojskowe w obawie przed wybuchem nowych rozruchów. Sytuacja jest napięta. Policja obsadziła wszystkie wejścia do miast i zablokowała drogi.

Powstanie ludności Porto Rico zwróciło uwagę opinii światowej na niezwykle ciężkie położenie mas pracujących w tej kolonii amerykańskiej. Nawet londyński „Times”, zapominając o równie barbarzyńskich metodach stosowanych w koloniach brytyjskich, zmuszony był stwierdzić, że „Stany Zjednoczone powinny wykazać większy wysiłek w kierunku poprawienia sytuacji mieszkańców swoich terytoriów kolonialnych”.

Powstanie w Porto Rico i masakra tej ludności to dobra ilu-

stracja do „dobrodziejstw” amerykańskich, do fałszywych legend „Głosu Ameryki” o rzekomych dobrodziejach, jakie zapewnia opieka Ameryki. Ludność Porto Rico nie cofnęła się przed walką zbrojną, by pozbyć się tej opieki. Krwawy terror wobec podbitych ludów nie zdoła zlawić wciąż narastającego oporu mas pracujących przeciwko ekspluatatorom amerykańskim. Walka wyzwolenie ludów kolonialnych trwa i musi przynieść im ostateczne zwycięstwo. A. M.

Aktywiści związkowi manifestują swe uczucia gorącej miłości do Związku Radzieckiego

Sala teatralna ORZZ wypełniona do ostatniego miejsca. Przybyli tu na akademie, zorganizowaną przez kolo Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej przy ORZZ, przewodnicy pracy oraz aktywiści związkowi w celu uczczenia 33 rocznicy Rewolucji Październikowej.

Po odegraniu przez orkiestrę tramwajarzy hymnów państwowych Polski i Związku Radzieckiego przewodniczący kolo TPPR przy ORZZ, tow. Pawlicki w krótkim zagajeniu wyraził uczucia zebranych, pełne miłości dla Związku Radzieckiego.

Za stołem prezydyjnym zasiadli sekretarze ORZZ tow. Wasiak i Stankiewicz, sekretarze organizacji partyjnej przy ORZZ tow. Zdunek i międzyzwiązkowej organizacji partyjnej tow. Kaczmarekiewicz, aktywiści związkowi oraz przewodnicy pracy — tow. tow. Kondrasiewicz, Banasiak, Nowicka i Zielińska. Referat na temat historycznego

znaczenia Wielkiej Rewolucji Socjalistycznej wygłosił tow. Woźniak ze Związku Odzieżowców.

Tow. Woźniak omówił wielkie przemiany, jakie w wyniku Rewolucji Październikowej nastąpiły w Związku Radzieckim i na całym świecie. Związek Radziecki to przykład imponującego budownictwa socjalistycznego. Klasa robotnicza Polski ze szczególną czcią obchodzi dziesięć rocznicę. Zawszeżna bowiem Związkowi Radzieckiemu swoje polityczne i społeczne wyzwolenie. Dziś, korzystając z pomocy Związku Radzieckiego, budujemy w naszym kraju fundamenty socjalizmu.

Gdy tow. Woźniak zakończył swój referat okrzykami na cześć Towarzysza Stalina, Związku Radzieckiego — ostoi światowego pokoju i na cześć przyjaźni polsko-radzieckiej, — gwarancji naszych sukcesów — na sali długo rozbrzmiewały żywiołowe oklaski oraz skandowane okrzyki: Stalin — Bierut — pokój!

Armia Ludowa wypiera Francuzów z ważnych pozycji strategicznych

LONDYN (PAP) — Korespondent Agencji Reutersa donosi z Saigona, że oddziały francuskiego korpusu ekspedycyjnego wycofują się nadal z zajmowanych dotychczas stanowisk pod naciskiem Vietnamskiej Armii Demokratycznej. Potwierdzają się wiadomości, że korpus ekspedycyjny ewakuował wszystkie miejscowości na zachód od Czerwonej Rzeki. Pod

względem strategicznych najważniejsza była tu miejscowość Hong-Hoa. Ostatnia linia obronna wojsk francuskich przebiega zaledwie o 24 kilometry na zachód od Hanoi.

Wycofujące się z Lao-kał oddziały francuskie toczą zaciekłe walki z nacierającymi wojskami vietnamskimi i ponoszą dotkliwą straty.

Ukaż się Nr 5 (23)
„Nowych Dróg“
 (wrzesień — październik 1950 r.)
Treść:

Akt wielkiej doniosłości

BOLESŁAW BIERUT — Istota sojuszu robotniczo-chłopskiego na obecnym etapie.
EDWARD OCHAB — Niemiecka Republika Demokratyczna — nasz sojusznik w walce o pokój i postęp.
ROMAN ZAMBROWSKI — O realizacji czołowego hasła Partii na wsi.
O. S. — Kilka uwag o pracy niektórych związków zawodowych

PROBLEMY I IDEE
WŁODZIMIERZ BRUS — Plan Sześcioltni w świetle stalinowskiej nauki o socjalistycznej industrializacji.
BAZA I NADBUDOWA — (Fragmenty artykułów z prasy radzieckiej w związku z pracami tow. Stalina w sprawie językoznawstwa).
MICHAŁ MIRSKI — Lenin o walce przeciwko wojnie imperialistycznej.

WIDOWNIA MIĘDZYNARODOWA
BOLESŁAW WÓJCICKI — Remilitaryzacja Niemiec Zachodnich — o grę agresji imperialistycznej.
G. TEMKIN — Plan Pięcioletni Czechosłowacji
K. POZNAŃSKA — Dywersja imperialistyczna w międzynarodowym ruchu zawodowym.
K. P. — SED w walce o pokój i zjednoczenie Niemiec (przegląd prasy)

RECENZJE I KRYTYKA
JÓZEF ZAWADZKI — O właściwy kierunek rozwoju „Ekonomisty”.
ANNA BOGDANOWICZ — Z zagadnień walki klasowej chłopów polskich
MARIA TURLEJSKA — Na bezdrożach nacjonalizmu.

Co pisało praso łódzka w dniu 9 listopada 1930 r.

MAGISTRAT BEZ PIENIĘDZY

Niedobór budżetowy zarządu miejskiego w Łodzi — za czas od stycznia do października wynosi już około pięciu milionów złotych. W związku z tym w magistracie prowadzone są szybko prace, mające na celu redukcję szeregu ważnych wydatków. W pierwszym rzędzie magistrat przystąpił więc do... redukcji pozostałych robotników sezonowych. Wstrzymane również zostaną wszelkie roboty naprawcze — celem uniknięcia katastrofy finansowej.

TRAGICZNA SYTUACJA BEZDOMNEJ RODZINY

„Republika“ pisze: W podwórzku domu przy ul. Abramowskiego 5 od dłuższego czasu mieszka pod gołym niebem rodzina 40-letniego Józefa Zientala, składająca się z osmiu osób. Zientala został wyeksmitowany przez właściciela kamienicy i wyrzucony z sześciorgiem małych dzieci na bruk. Tragiczna sytuacja wyeksmitowanego, który w okresie obecnych chłódów jest zmuszony z małymi dziećmi nocować pod gołym niebem — wywołała wielkie wzburzenie w okolicy.

REDUKCJE W TOMASZOWIE

W dniu wczorajszym do Urzędu Pośrednictwa Pracy w Tomaszowie zgłosiło się 220 robotników, zwolnionych z pracy przez tutejszych fabrykantów. Jest to swego rodzaju rekord miejscowy, ponieważ jak dotąd redukowano robotników nieco mniejszymi partiami.

Z NĘDZY...

W mieszkaniu własnym przy ul. Zielonej 11 (Bałuty) napisał się większej dozy jodyny 57-letni Wacław Rajski. Przyczyną samobójstwa był brak środków do życia.

FABRYKANTCI I KAMIENICZNI PRZECIW REGULACJI MIASTA ŁODZI

„Republika“ ogłasza list otwarty związku fabrykantów i związku właścicieli kamienic — w sprawie planu regulacyjnego. Plan regulacyjny, przewidujący poszerzenie szeregu wąskich ulic łódzkich, jest zdaniem powyższych organizacji nie do przyjęcia. Fabrykantci i kupcy — w razie przejęcia części nieruchomości pod poszerzone ulice grożą „procesami o każdy metr kwadratowy gruntu“.

Na Kongresie Pokoju w Berlinie

(Rozmowy z delegatami Niemiec Zachodnich)

Korespondencja własna Aka z Niemiec

BERLIN, w listopadzie 1930 r. przed gmachem Opery Państwowej w Berlinie, gdzie obradował Kongres Pokoju narodu niemieckiego, rojno i tłoczno. Niemniej szy ścisł panuje w hallu, gdzie podczas przerwy toczą się ożywione dyskusje na temat pokoju i walki z podżegaczami do wojny. Zbliżamy się do grupy młodych delegatów z Zachodnich Niemiec. Okazuje się, że mamy przed sobą dwóch Hamburgczyków i jednego delegata z Zachodniego Berlina (z amerykańskiej dzielnicy Steglitz). Hamburgczycy dumni są z tego, że w Prezydium Kongresu jest aż tyłu „zachodniaków“, a m. in. ich przyjaciel, dzielnicy Heinz Fink, przewodniczący rady zakładowej największej stoczni w Hamburgu „Deutsche Werft“.

Karol Heinz Heidorn z Hamburga jest w swoim mieście rodzinnym sekretarzem jednego z dzielnicowych komitetów pokoju na przedmieściu Harburg (obrzymi port towarowy). Jest bez pracy, ponieważ nie ma w Hamburgu zajęcia dla murarzy. Nie się tam nie buduje. Opowiada on o ostatnich manifestacjach pokojowych, podczas których doszło do starć z policją Adenauera. Aresztowano wtedy 180 osób, z których 20 skazano na rok i więcej więzienia. „Ale nie tym nie wskóraj, ponieważ coraz to nowi ludzie łączą się z nami do walki o pokój i ruch nasz rośnie jak na drożdżach“ — powiada z dumą 18-letni Hamburgczyk. Jego 19-letni kolega, Heinrich Schröder z Hamburga, jest również bezrobotny. „Ale o tym nie chcę tutaj w Berlinie mówić — powiada mój rozmówca — bo przyjechałem nie błądząc nad swoim losem, ale radzić nad zabezpieczeniem pokoju...“ Schröder opowiada, w jaki sposób wraz z grupą młodych bojowników o pokój rozpoczął kampanię pokojową w wielkich zakładach gumo-

wych „Phoenix“ w Hamburgu. W czasie strajku w tej fabryce, Schröder zebrał ponad 270 podpisów pod Apellem Sztokholmskim. Hamburgczycy opowiadają o taktyce, jaką stosuje młodzież w Zachodnich Niemczech dla zmylenia policji w czasie demonstracji pokojowych. Początkowo małe grupki demonstrantów wychodzą na przedmieście, powodując rozdrobnienie zmasowanych sił policyjnych. Gdy następnie bojownicy o pokój boczny ulicami zbierają się na rynek lub na placu ratuszowym, mogą swobodnie przez długi czas demonstrować na rzecz pokoju, podczas gdy policja skoncentrowana jest na przedmieściach. W ten sposób doszło np. w Hamburgu do wielkiej manifestacji w dniu 1 października. Chłopcy z Hamburga stwierdzają znaczny wzrost sił pokojowych, odkład remilitaryzacja w Trizoni weszła na konkretny tor. „Ludność nie chce umierać za imperializm“ — powiada Schröder.

W drugim kącie sali jakaś grupa delegatów z Zachodu powtarza z uznaniem słowa wielkiego pisarza, Arnolda Zweiga, wypowiedziane na otwarciu Kongresu Pokoju w Berlinie: „Walka o pokój jest wielką szansą narodu niemieckiego. Poprzez nią naród niemiecki może naprawić błędy i odpokutować winy, które popełnił w swej najnowszej historii“. Jakaś delegatka z miasta Herne (Westfalia) powiada, że „u nas wiele osób podpisało Apel Sztokholmski, ponieważ wierzymy, iż walka przeciwko bombie atomowej jest równocześnie walką przeciwko remilitaryzacji“. Inna grupa delegatów z Brunswiku, która nielegalnie przedostała się do Berlina, powiada nam: „Nawet zachodnia policja pomogła nam na granicy i wskazała właściwą drogę do Berlina. Nienawiść do imperialistów rośnie u nas z dnia na dzień, odkąd coraz to nowe wojska okupacyjne zabierają nam mieszkania na kwatery. Ludzie

widzą już jak na dłoni skutki polityki Adenauera...“ „Jestem członkiem SPD — powiada delegat z miasta Harzburg — i przyjechałem do Berlina, aby się osobliście przekonać, w jaki sposób Niemiecka Republika Demokratyczna walczy o pokój i przeciw remilitaryzacji. My nie zgadzamy się z polityką Schumachera i coraz szersze kółka naszych członków otwierają się stopniowo przeciwko niej“. Trzykrotny dzwonek wzywa nas na salę obrad. Gdy opuszczamy hall Opery Państwowej, słyszymy przez głośnik pierwsze zdania listu, skierowanego do Prezydium Kongresu przez byłego kapitana wojennego statku „Emden“, Helmuta von Mülke, który nie mógł z powodu choroby opuścić Kilonii. Stary marynarz apelował do wszystkich Niemców, aby utworzyli wspólny front bojowników o pokój w całym Niemczech i nie dopuścili do remilitaryzacji Niemiec Zachodnich i utworzenia s nich amerykańskiej bazy wojennej. Marian Podkowiński.

Ze sportu

Studenci Akademii Wychowania Fizycznego wysłali gorące pozdrowienia swym kolegom z Instytutu Wychowania Fizycznego im. Stalina w Moskwie

W udekorowanej sali Akademii WF odbyła się uroczysta akademія z okazji 33 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej dla studentów tej uczelni. W uroczystości wzięli również udział przewodnicy pracy z fabryki im. gen. Świerczewskiego. O znaczeniu Wielkiej Rewolucji Październikowej mówił student uczelni Gowsz. Referat jego nagradzali wielokrotnie zebrani oklaskami i okrzykami na cześć Generalissimusa Stalina i na cześć pokoju. Po słowach Gowsz: „Z nami jest Towarzysz Stalin i dlatego zwycięstwo nasze jest pewne“ zebrani długo skandowali: Sta—lin, po—kój.

Podsumowania zobowiązań studentów AWF, które w większości zostały wykonane z nadwyżką, dokonał student Młodzikowski. Najważniejsze z nich to przeprowadzenie badań dzieci i personelu w przedszkolach, przeprowadzone przez pracowników ambulatorium AWF, prace 2100 roboczo godzin przez studentów AWF w PGR przy wykopkach buraków oraz zaimprenowanie 220 par nart. Następnie odczytano telegram do studentów Instytutu Wychowania Fizycznego im. Stalina w Moskwie, który zebrani przyjęli owacyjnymi oklaskami. A oto tekst depeszy: „Drodzy Koleżko! My studenci i studenci AWF, słuchacze 10-miesięcznego kursu wychowania fizycznego, zgromadzeni na uroczystej akademii ku czci 33 rocznicy Rewolucji Październikowej, zaszliśmy Wam nasze gorące pozdrowienia. Pragniemy Was zapewnić, że daleko wszelkich starań, ażeby podnieść naszą wiedzę teoretyczną i nasze praktyczne wyniki na jeszcze wyższy poziom. Pragniemy być godnymi tego zaufania, jakie w nas pokładają nasza Partia i Rząd. Zapewniamy Was, że w walce o pokój stoimy w pierwszym szeregu wspólnie z

Wami oraz całą postępową ludźmi kością i pokój ten wywalczymy. W walce o podniesienie stanu zdrowia mas ludowych, upowszechnienie kultury fizycznej i rozwój ruchu sportowego w Polsce, siły i wiadomości czerpiemy z Waszej skarbnicy osiągnięć i Waszego doświadczenia. Niech żyje i krzepnie przyjaźń radzieckich i polskich sportowców! Niech żyje Choraży postępu i walki o pokój Józef Stalin. Na zakończenie części oficjalnej dyrektor AWF — Kosman odczytał nazwiska wykładowców, studentów i personelu technicznego uczelni, wyróżnionych za owocną pracę. Po części artystycznej odbyły się pokazy gimnastyczne, podnoszenia ciężarów i walk zapasniczych.

Rejestracja instruktorów pływania

Łódzki Okręgowy Związek Pływacki przeprowadza rejestrację trenerów, instruktorów i przewodników pływania, zamieszkałych na terenie Łodzi i woj. łódzkiego. Obowiązki rejestracji podlegają wszystkim osobom: 1) mające prawo samodzielnego prowadzenia nauki pływania lub treningów zawodników zaawansowanych, 2) przewodnicy pływania, którzy zajęcia na pływalni mogą prowadzić tylko pod kierunkiem instruktora lub trenera. Rejestrację przeprowadza sekretariat ŁOZP (Łódź, ul. Piotrkowska 125 — lokal Ligi Morskiej) w poniedziałki, środy i piątki od godz. 16 do 18, do dnia 17 bm. włącznie. Zebranie wszystkich zarejestrowanych odbędzie się w dniu 19 bm. o godz. 9.30 w lokalu ŁOZP.

Przełożenie terminu Walnego Zgromadzenia PZP

Zapowiedziane na 12 bm. Walne Zgromadzenie PZP zostaje przełożone na termin późniejszy. Wobec postanowionej reorganizacji struktury Związków Sportowych, na początku 1931 r. zostanie zwołane Walne Zgromadzenie PZP dla przekazania sekcji GKFK dotychczasowych agend.

Pierwsza liga kończy swe boje

Rozgrywki piłkarskie o mistrzostwo pierwszej ligi dobiegają końca. Za dwie niedziele będzie dzielił wiedeńki kto został mistrzem Polski i kto musi... pożegnać pierwszą ligę. Nie jest jednak wykluczone, że o tytule mistrza zdecydują spotkanie na gruncie neutralnym. Dziś, w czwartek dnia 9 bm. w Chorzowie zmierzy się Unia z Ogniwem. Należy się liczyć ze zwycięstwem gospodarzy. W niedzielę odbędą się dalsze spotkania. EKS Włókniarz zmierzy się w Łodzi z Kolejarzem z Warszawy. Po meczu z Widzewem wydaje się nam, że łódzianie muszą zdobyć się na maksimum wysiłku, aby pokonać gości stołecznych. Ogniwu gości Kolejarza z Poznania, z którym będzie miało trudną przeprawę. Liczymy na wygraną gości, lub wynik remisowy. CWKS, przed którym stoi widmo spadku z ligi spotka się z Gwardią, której punkty są niemiernie potrzebne niż wojskowym. Faworytem naszym jest zespół krakowski. W Poznaniu tamtejszy Związkowiec gra z Górnikiem (Bytom). Gospodarzy nie już nie uratuje, a Górnikowi mogą się punkty przydać. Spodziewamy się jednak... zwycięstwa Związku kowca. Budowlani powinni uratować dwa punkty w spotkaniu ze Związkowcem krakowskim, który zdradza spa dek formy. Górnik (Radlin) może spłatać figla i jeden punkt wyrwać Unii, gdyż gra na swoim terenie. Jak wynika z powyższego wszystkie spotkania przyszłej niedzieli zapowiadają się bardzo interesująco. Zresztą trudno się temu dziwić, końcowe rozgrywki są zwykle najsilniejsze...

KONKURS HISTORYCZNY „GŁOSU“ (6)

Poniżej zamieszczamy szóste zdjęcie konkursu historycznego oraz kupon, uprawniający do wzięcia udziału w konkursie. Zadanie uczestników konkursu polega na odgadnięciu — co każde z dziesięciu kolejnych zdjęć przedstawia. Przypominamy, że wszystkie zdjęcia dotyczą okresu Wielkiej Rewolucji Październikowej, która zrodziła pierwsze w świecie mocarstwo socjalistyczne, a narodowi polskiemu dwukrotnie przyniosła wolność. Dziesięć kolejnych, czytelnie wypełnionych kuponów — należy po skończeniu konkursu przelać w jednej kopercie na adres Redakcji „Głosu Robotniczego“, Łódź, Piotrkowska 86, III piętro z napisem „KONKURS HISTORYCZNY“. Wśród zwycięzców konkursu rozlosowane zostaną

CENNE NAGRODY

między innymi APARAT FOTOGRAFICZNY, TECZKA SKÓRZANA, SERWIS STOŁOWY i inne wartościowe nagrody.

Kiedy w Piotrogradzie już wybuchło powstanie — w innym wielkim mieście, którego fragment przedstawia powyższe zdjęcie, bojowy ośrodek radziecki jeszcze w tym czasie nie istniał. Na posiedzeniu tutejszego Komitetu Miejskiego Partii Bolszewików, obradującego w dniu 25 października (7 listopada), utworzono Bojowy Ośrodek Partyni, o pełnomocniactwach dyktatorskich. Ośrodek ten — na wieść o zwycięskim wybuchu rewolucji w Piotrogradzie — podjął natychmiast kroki przygotowawcze do działań bojowych. Jak się nazywa to miasto? Jak się nazywa potężny zamek-warownia, którego fragment — w okresie walk październikowych — przedstawia zamieszczone wyżej zdjęcie?

KUPON

imię i nazwisko _____
 Zawód _____
 Miejsce pracy _____
 Dokładny adres _____
 Zdjęcie przedstawia _____

TEATRY

PAŃSTWOWY TEATR NOWY (ul. Daszyńskiego 34, tel. 181-34). Godz. 19.15 „Bohaterowie dnia po wszedniego“.

PAŃSTWOWY TEATR IM STEFANA JARACZA (ul. Jaracza 27). Godz. 15 i 19.15 „Wieczór Trzech Króli“ — Szekspira.

PAŃSTWOWY TEATR POWSZECHNY (ul. Obrońców Stalingradu 21, tel. 150-36). O godz. 19.15 sztuka K. Simonowa „Obcy cień“.

TEATR KOMEDII MUZYCZNEJ „LUTNIA“. Dziś o godz. 19.15 „Swobodny wiatr“. Bilety ulgowe są już do nabycia.

PAŃSTWOWY TEATR ŻYDOWSKI (ul. Jaracza 2, tel. 217-49). Aż do otwarcia nowego gmachu przy ul. Wiekowskiego Nr 15-17 — teatr nieczynny.

TEATR „PINOKIO“. Godz. 17 — „Pan Tom buduje dom“ Kasa czynna od godz. 15.

TEATR „AK“ EKIN“. Godz. 17 widowisko pt. „Sambo lew“.

TEATR „OSA“ (ul. Traugutta 1, tel. 272-70). Ostatnie dni! Dziś o godz. 19.30 „Śluby murarskie“ czyli „Wodeville Warszawski“ Gozdawy i Stępnia. Ceny biletów zmniejszone o 50 proc.

KINA

ADRIA dla młodzieży (Stalina 1) „Młodzi marynarze“, dod. „Młodzi w walce o pokój“, godz. 16, 18, 20
BAJKA (Franciszkańska 31) „Statek pułapka“, dod. „Wrotki wschodnie“, godz. 18, 20 (Dla młodzieży powyżej lat 12)
BAŁTYK (Narutowicza 20) „My z Kronstadt“, dod. „Wyspa Jonasa“, godz. 16.30, 18.30, 20.30 (Dla młodzieży powyżej lat 12)

ROBOTNIK (Kilińskiego 178) „Historia jednego wynalazku“, dod. „Człowiek z góry wysokiej“ godz. 18, 20 (Dla młodzieży powyżej lat 12)
ROMA (Rzgowska 84) „Lichwiarz Gobeck“, dod. „Wysłannicy pokoju“, godz. 18, 20 (Dla młodzieży powyżej lat 12)
STYLOWY (Kilińskiego 123) „Wielki przełom“, dod. „Zwienogrod“, godz. 17.30, 20 (Dla młodzieży powyżej lat 12)

GDYNIA (Daszyńskiego 2) „Program Aktualności Krajowych i Zagranicznych Nr 42-50“, Kronika Nr 45-50 „Świat Młodych“, „Przebieg sportowy“ Nr 5-50, „Moskwa socjalistyczna“, godz. 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21
HEL (Legionów 2) — Kino nieczynne.

SWIT (Bałucki Rynek 2) „Trzeci szturm“, dod. „Przebieg sportowy“ Nr 3-10, godz. 17.30, 20 (Dla młodzieży powyżej lat 12)
PATRY dla młodzieży (Sienkiewicza 40) „Młodzi marynarze“, dod. „Młodzi w walce o pokój“, godz. 16.30, 18.30, 20.30
PECZA (Piotrkowska 108) Kino nieczynne.

MUZA (Pabianicka 178) „Arinka“, dod. „W kraju socjalizmu“ Nr 7-50 (Dla młodzieży powyżej lat 12)
POLONIA (Piotrkowska 67) „Upadek Berlina“ II seria, dod. „Mistrzowie szybkich wytopów“, godz. 17, 19, 21 (Dla dzieci powyżej lat 7)

WISLA (Daszyńskiego 1) „Przekształcanie przyrody“, dod. „Wiodzi mierz Majakowski“, godz. 16.30, 18.30, 20.30 (Dla młodzieży powyżej lat 12)
WŁÓKNIARZ (Prochnika 16) „Upadek Berlina“ II seria, dod. „Mistrzowie szybkich wytopów“, godz. 16.30, 18.30, 20.30 (Dla dzieci powyżej lat 7)

PRZEDWIOSNIE (Żeromskiego 76) „Orzeł Kaukazu“ I seria, dod. „Wielki budowniczy Matwiej Koza kow“, godz. 18, 20 (Dla młodzieży powyżej lat 12)
REKORD (Rzgowska 2) „Wyspa bezimienna“, dod. „Zorza polarna“, godz. 18, 20 (Dla dzieci powyżej lat 8)

WOLNOŚĆ (Napiórkowskiego 16) „Knock-out“, dod. „Konik morski“, godz. 16, 18, 20 (Dla dzieci powyżej lat 10)
ZACHETA (Zgierska 26) „Córka marynarza“, dod. „Nasz dom“, godz. 18, 20 (Dla młodzieży powyżej lat 12)

Co usłyszymy przez radio

Program na czwartek 9 listopada 1930 roku.
 11.50 „Głos mają kobiety“ 11.57 Sygnał i hejnał 12.04 Dziennik 12.15 Pieśni ludowe narodów ZSRR 12.30 Audycja dla wsi 12.45 (E) Reportaż aktualny dla wsi 13.30 Aud. szkolna dla klas III—IV 13.50 Duety fortepianowe 14.15 „Uczniowie majstra Biskupa“ — rep. liter. 14.30 Koncert dla szkół 15.00 Muzyka 15.10 Utwory wiolenczelowe kompozytorów polskich 15.30 Aud. dla świetlic dziecięcych 15.50 (E) Zagadka muzyczna 16.00 (E) Aud. TPPR — „Z lenińskiego Komsomolu bierzemy wzory“ 16.20 (E) Stuchowisko dla dzieci pt. „Fujarka i dzbanuszek“ wg

bałki Katajewa w tłumaczu i radiof. A. Jędrkiewicz 17.00 Dziennik 17.15 (E) Koncert rozrywkowy 17.40 Lekcja języka rosyjskiego 18.00 (E) „Od naszych korespondentów“ 18.10 (E) „Stuchamy muzyki“ 18.45 (E) „Popularyzujemy zapasnictwo“ — pog. Zb. Skibickiego 19.00 „Wszelchnica Radiowa“ 19.20 Koncert Ludowej Kapeli i Chóru 19.45 „Odpowiedzi fali 49“ 20.00 Dziennik 20.30 Koncert Krakowskiej Orkiestry i Chóru RP 21.30 Muzyka i aktualności 22.00 „Ostatnia noc“ — fragm. powieści Z. Nałkowskiej 22.00 Koncert muzyki radzieckiej 23.00 Ostatnie wiadomości 23.10 Utwory fortepianowe i pieśni Schuberta.

GŁOS
 Organ Łódzkiego Komitetu i Wojewódzkiego Komitetu Polskiej Związkowej Partii Robotniczej
 Redakcja KOLEGIUM REDAKCYJNE
 Telefonami
 Redaktor naczelny 218-14
 Zastępca red. naczelnego 218-23
 Sekretarz odpowiedzialny 218-02
 Dział partyjny 218-18
 Dział korespondentów rubrycznych i chiłopskich oraz redaktorów gazetek ścisłych 218-42
 Dział mutacji 223-29
 Dział niepełni i sportowy 229-21
 Dział ekonomiczny 218-11
 Dział rolny 224-31
 Redakcja nocna 173-31

Kolportaż
 Łódź, Piotrkowska 76, tel. 223-32
 Administracja 220-42
 Dział ogłoszeń Łódź, Piotrkowska 104a, tel. 111-50 i 114-70
 Wydawca RSW „Prasa“
 Adr. Red.: Łódź, Piotrkowska 86, III-cie piętro.
 Druk. Zakł. Graf. RSW „Prasa“ Łódź, ul. Żwirki 17, tel. 204-62.
 Prenumeratę przyjmują P.P.K. „Such“ na konto P.K.O. Nr. VII-5232.